

Brnčakurz3: 26. 3. – 28. 3. 2010

Ahojte, špeciálne pre vás stručné info o Zimnom kurze z Brnčalky (Chaty pri Zelenom plese) cez predĺžený víkend 26.-28. marca.

Príchod na chatu s košickou a stredoslovenskou dámskou párty v piatok večer (baby, všetky ste super, rada vás poznám), zloženie si vecí a stavanie núdzových záhrabov. Tvorivosti sa medze nekládli, niektoré z nás využili základy z už predhrabaných núdzových príbytkov, iné čiastočne využili skalnú stenu, ďalšie vyhĺbili do snehu záhraby podobné zvieracím norám. Veľkosti záhrabu S až XXL. Po večeri inštruktor Rišo a dobrovoľný hrabač Maťo skontrolovali, prípadne zrekonštruovali nevyhovujúce núdzové bývania (to druhé urobili mne, ktorá som sa snažila pri budovaní záhrabu, ako som vládala, no ale toto...). Stavanie záhrabov niektorí z nás zavŕšili nežným ohadzovaním sa lopatami snehu. Teplota okolo nuly spôsobila, že sneh sa jemne topil, voda zo stropov kvapkala a záhraby tak trochu pripomínali slovenské jaskyne sprístupnené verejnosti.

Program v sobotu relatívne náročný. Nad ránom prítuhlo, po snehu sa dalo pohybovať lepšie než večer, čo v praxi znamená, že sme sa zapadnuté od kolien po zadok vyťahovali zo snehu menej často než večer. Rozdelení do skupín sme nastúpili na výcvik. Záchrana obete spadnutej do trhliny (aj touto cestou ďakujem inštruktorovi Maťovi na extrémnu trezlivosť pri nekonečnom vysvetľovaní používaných uzlov). Návrik pádu a brzdenia pádu na ľadovci (Maroš, vďaka za spoluprácu pri opakovanom padaní). Vychutnala som si padanie v otepľovákoch s potravinovou taškou z Kauflandu pod zadkom, najmä keď čiastočne povolilo istenie - zvukové a vizuálne efekty pri padaní následne púťali pozornosť ostatných skupín. Vŕtanie ľadovcových skrutek a návrik istenia na ľade. Prusikovanie (hurá, konečne som v praxi pochopila jeho princíp), zlaňovanie a lezenie (Bodka, ďakujem za fotky, sú milou spomienkou na pekne prežitý čas). Dokonale premočení návrat na chatu, dať sa dokopy a večerné prednášky (Peťo, ako figurant v bezvedomí vyzeraš rozhodne zaujímavo).

V nedeľu ráno ďalšie prednášky, tentoraz o lavínach (Janko, oceňujem tvoj talent upútať poslucháčov a použiť všetko dostupné na ilustráciu témy, napríklad hrnčeky od čaju pri vysvetľovaní rozmiestnenia magnetických vín pipsov a panoramatický výhľad z chaty na vysvetlenie, kde asi padne ďalšia lavína). Potom návrik lavínovej záchrany v praxi. Nórska sonda svojím tvarom a vrstvením jemne pripomínala egyptskú pyramídu (Katka, ten snehový likvidačný zákrok na Janka si si hádam mohla odpustiť). Skúšanie, do čoho asi vošla tvoja sonda (keď napichneš obeť, máš pocit, že si napichol nafukovačku). V živote prvýkrát a dúfam aj naposledy som bola na lavínovisku, "obete" sme pomocou pipsov našli všetky a aj viac, keďže sa nám do pipsov plietli skialpinisti. A potom už len varenie a obed na chate. A návrat do civilizácie.

Na záver ešte jedno veľké poďakovanie všetkým inštruktorom (Peťo, Maťo, Rišo, Janko, Large), všetkým účastníčkam a účastníkom kurzu. Špeciálna vďaka Bohu najmä za počasie, ktorým radikálne škrtol profesionálne predpovede počasia na celý víkend.

Tak teda niekedy na horách,
Maja